

paa et Andragende her ind til, det troede jeg, vi skulde være fri for at høre Tale om nu om Stunder. I alt Fald er det ikke nogen Ros for det ærede Medlems Vælgere.

Saa vilde det ærede Medlem raillere noget over, at der var to Mænds Navne, han mente havde for stor Betydning, idet de havde underskrevet sig som Bestyrere, henholdsvis af Statsdomænen, Tipperne og det mere private, store Engdrag, som hedder Værnet. Den ene er Justitsraad Flø, der har underskrevet sig som Bestyrer af Værnet. Nu vil jeg dog nok spørge, om den Mand, naar der bliver afæsket ham en Erklæring i en saa vigtig Sag, saa skal sammenkalde hver eneste Lodsejer paa Værnet og lade dem diktere ham hans Underskrift, eller om han, hvem saa store Værdier ere betroede, en Ejendom, der til Ejendomsskyld, som jeg for har nævnt, er sat til omtrent $\frac{1}{2}$ Mill., ikke kan udtale sin private Mening om denne Sag og desuagtet skrive nedenunder: Jeg er den og den. Det forekommer mig at være den naturligste Sag af Verden. Ligesaa med Godsejer Tranberg til Lønborggaard, hvem Ministeriet selv har bedt om at være Bestyrer for Tipperne. Naar der bliver afæsket ham en Forklaring i en saadan Sag, saa har han kun et af to at gøre, enten at udtale sin private Mening og skrive nedenunder, hvem han er — og det er det, han har gjort — eller ogsaa sammenkalde alle danske Statsborgere, som jo have Part i Statskassen, og altsaa i Domænen Tipperne, og spørge dem om deres Mening. Det vilde selvfølgelig være altfor vidtløftigt. Saaledes synes jeg, det hænger sammen med disse to Mænds Underskrifter.

Mine Tal vare uden Betydning, de beviste ikke noget videre, sagde det ærede Medlem, for det viste sig, at Stigningen dernede i de sydlige og vestlige Dele, hvor Oversvømmelserne ere, selv efter mine Tal ikke vare saa meget store. Men jeg skal sige det ærede Medlem, at en $3\frac{1}{2}$ Fods Stigning er stor, naar Generalstabskortene vise, at de Ejendomme, som der er Fare for, kun ligge 2 à $2\frac{1}{2}$ Fod over Havfladen. Den fysiske Lov, som hedder Tyngden, vil absolut gøre sig gældende, saaledes at enten det er en eller to Fod mere, faa vi simpelthen Oversvømmelser, det er en Naturnødvendighed, som ikke kan undgaas. Kommissionen af 1897, som afgav sin store og af alle, som jeg hidtil har hørt, anerkendte dygtigt skrevne Betænkning i 1900, synes det ærede Medlem ikke om, og han sagde adskilligt om den. Saa vidt

jeg erindrer — men det ved jeg ikke —, har det ærede Medlem selv stemt for de Bevillinger, som her ere givne i Henhold til denne Kommissionsbetænkning, saaledes Havnen ved Skagen, de mindre Høfdeanlæg ved Vorupør og Hanstholm samt det ny Redningsskib til Hjælp for Vestkystfiskerne osv. Jeg er mig ikke bevidst, at han har stemt derimod, men det ved han selvfølgelig selv. Hvis han har stemt derimod, er han i Konsekvens med det, han i Dag har sagt, men hvis han har stemt derfor, har han indrømmet, at disse Mænd have haft Ret.

I øvrigt nytter det ikke, at enten det ærede Medlem eller jeg vil søge at nedsætte de Ingeniørnavne, som findes under Kommissionsbetænkningen af 1900: Ingeniør under Vandbygningsvæsenet Hommel, Havnekaptajn Drechsel, den daværende Vandbygningsdirektør Otterstrøm og Havnebygmester, Borgerrepræsentant i København Møller osv., thi der er ingen, der tror, at vi kunne nedsætte dem. Hvad Sagkundskab angaar, ere disse Navne vist nogle af de — lad mig nu bruge Udtrykket — fineste, vi have i dette Land. Og jeg kan godt nævne flere. Blandt de andre, som have underskrevet denne Kommissionsbetænkning, er den nuværende Generaldirektør Nordlien, Kontraadmiral Bruun osv. Endelig kan jeg nævne Ingeniører, hvis Mening jeg kender, fordi jeg har haft private Samtaler med dem om dette store Spørgsmaal. Jeg skal dog tilføje, at det er ikke mig, der har søgt dem, men dem, der have søgt mig for at faa en Samtale om denne Sag. Jeg skal der nævne Folk, hvis Udtalelser vistnok ogsaa maa have nogen Betydning, og de Mænd, hvis Navne jeg nu nævner, ere alle enige med mig. Det er Navne som Ingeniør Krarup, der særlig har givet sig af med Udtørring og Kultivering af Moser, dels i Holsten, dels paa Fyn, dels i Sverige. Han har paa Ministeriets Regning berejst Jylland for at se paa og afgive Erklæring til Ministeriet om, hvorledes de Arbejder, som ske gennem Hedeselskabets Mosekultur, foretages. Hans Navn maa vel ogsaa have nogen Betydning, og han siger ogsaa, at det ikke gaar an at komme op for den aabne Fjord. Jeg skal nævne en Mand som Ingeniør, nuværende Inspektør Fejlberg heroppe fra Nordsjælland, der i sin Tid paa Statens Regning har været udsendt til Island paa Opmaalinger, og som bagefter herhjemme har været udsendt, ligeledes paa Statens Regning, for at tilse og afgive Betænkning over Hedeselskabets